

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

IX. Quia est Primas reparati generis humani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

ea fuit confirmata in gratia & charitate: quod postea peccare non potuit, etiam
specialiter, unde nec amittere charitatem.

9. Quia est Prima reparati generis humani.

Dixit id S. Sabbas in Mon. Jan. Architectus & Dominator omnium DEus,
ex incorrupto utero tuo carne suscepit, humani te generis Primatem creavit, &
Domina nulli unquam reprehensioni obnoxia! Et Joannes Eucharista 30. Jan. Ho-
minum res Divinas intelligentium chorus, justorum memoriam cum encomijs
celebrat, inter quæ encomia gloriose laudes Genitricis Divinæ miscentur, ut
quæ caput est justorum & non minus inter postremos, ac medios justorum ordi-
nes, quam inter primos propriâ cuncte sanctitate præcellit. S. Thomas Episcopus
Valent. conc. 3. de Nativ. B. Virg. Sicut in creatione mundi in homines collata est
omnis creatura, ideo microcosmus: sic in reformatione mundi in Virgine collata
est omnis Ecclesia; & Sanctorum perfectio unde microcosmos Ecclesie dici po-
test: quidquid in quolibet sancto illustre fuit, in illa fuit. S. Bernardin. tom. I. serm.
6. a. i. c. 4. producit Glossam in Cant. 4., & sic ex Glossa ratio[n]atur. Propterea con-
queritur Dominus de Virgine dicens: Vulnerasti cor meum, ubi Glossa: Amore
tuo carnem allumpsi, & vulneribus prima in cruce vulnerasti cor meum: scilicet
quod Sanctam & specialiter, & ante ceteros redemerit, & ut Adamum Primatem,
ita illam Primatem generis humani constituerit, & Matrem. Sed hoc ipsum idem
Sanctus ulterius loco citato explicat dum ait: Nam primogenita Filij sui fuit, plusquæ
pro illa redimenda in mundum venit, quam pro omni alia creatura. Conponat
S. Antonius 1. p. tit. 15. cap. 14. Dignitate quoque est Mater: nobilior enim est &
gratia, & gloria, omni puræ creaturæ; quod autem est primum in unoque ge-
nere, est quasi causa aliorum. Et paulo post. Ipsa enim ante sæcula prædestinata
est, ut esset principium ex quo recreandum fuit omne creatum, & sic dicitur de
ea: Dominus possedit me in initio viarum suarum, id est ut sim prima omnium
creatrarum, quæ puræ creaturæ sunt. Et rufus S. Bernardin. serm. de Assumpt.
Plus pro Virgine redimenda is venit quam pro omni alia creatura, juxta illud Cant. 4.
Vulnerasti cor meum Sponsa, pro amore tuo carnem lumpsi, & vulneribus
prima vulnerasti cor meum. Nam Primogenita fuit Redemptoris B. Virgo. S. Ambro-
sii in Lucam. Nec mirum si Dominus redempturus mundum, operationem
suam inchoavit à Matre, ut per quam filius omnibus parabatur, eadem prima fru-
ctum salutis hauriret ex pignore. Certè tota Ecclesia Virgini applicat illud:
Dominus pesset me in initio viarum suarum: atqui hæc vox possedit ut Olearius ostendit

I i 3

dig

dit legi potest redemit, ut sit sensus: Dominus redemit me initio viarum suarum
Ita Exod. 15. Populus iste quem possedit. Chaldeus. Quem redemit: Deut. 32. Nam
ipse est Pater tuus qui possedit te. Oleaster legit. Qui emit te redimendo. Vatablus. Quo
te in libertatem afferuit. Idem sentit Amedeus Lausanens. bom. 9. de laudibus Virginis
Eva infecta est veneno lethali, quod transfudit ad posteros: Maria infusa est in
antidoto, quod fidelis transfudit ad universos.

10. Quia omnia à DEO impetrare potest.

Quomodo enim illa Divina potestas tua potentia poterit obviare, quæ
carne tua carnis lucepit originem? accidis enim non solum rogans, sed imperans,
Domina, non ancilla. Ait Petrus Damiani, serm. 1. de Nativ. Virg. Non potest obvias
non potest. Dara, inquit Bernardus, serm. 1. in Salve Regina, est ei omnis potestus in
celo & in terra, & in manibus ejus vita. Unde in Ecclesia Graeca in Men. 18. Ieron.
O quæ Matre dignam quidlibet à Filio postulandi autoritatem habes! rogamus
te ut generis nostri, quod tibi cognatum est curam nè deferas: nam te solam nos
Christiani apud Dominum pro singulari ad clementiam nobis exhibendam ille
cebrâ usurpare solemus. Jam cum S. Sabba Men. 5. Jan. odes. petamus. Poscellus
à te gregem à Deipara ubi necessitas fuerit ab ea in columinem serva, patrocino non
nulli unquam repulsa obnoxio, Salvatorem nostrum, ac Deum exoras. Quo
ut Greg. Nicomed. orat. de oblatione Deipara. habes ut Mater fiduciam in Filium, quæ
quidem fiducia ab eo repellere non potest: habes vires insuperabiles, nihil reddit
potentia tua, tuam gloriam Creator esse propriam putat, & tanquam Filius in
in hac tua gloria exultat, & quasi exsolvat debitum, sic implet petitiones tuas.
Ideoque orat Ecclesia Graeca Men. 7. April. Me omnipotenti illo tuo patrocinio pro
move: nam quidlibet potes ut Mater illius, qui omnia potest. Idem 3. Mai. Tunc
est omnimoda libertas à Filio tuo quidlibet posseendi, sine ullo metu repulsa. Ita
ejus potentiam describit S. German. de zona cap. 12. Quis ea quæ corrigi non pos
sunt adeo excusat sicut tu? tu enim cùm habeas Maternam apud tuum Filium
fiduciam, & potentiam, nos qui sumus condemnati, & non audemus alitudinem
celi intueri, tuis intercessionibus efficis familiares, & das salutem, & ab aeterno
liberas supplicio. S. Antonin. 4. p. tit. 15. cap. 17. parag. 4. sic argumentatur. Oratio
Sanctorum non innititur alcui rei ex parte sui, sed tantum misericordie ex parte
Dei; oratio autem Virginis innititur gratia Dei, & jure naturali, & iustitiae Evangeliij, nam Filius debet nō tantum audire Matrem, sed & obedire iuxta illud Apolo-